

L'ENCANTADOR DE COBRES.

Un relat de: [Nil](#)

Brandàvem tots dos ben amunt el sabre...,
amb pauses on mos engaltàvem mútuament.
Jo veia en ell un formós pirata del Carib, més
en besar-nos encarats a la lluna de l'espill a foc
lent, em vingueren indomables ganes d'etzibar
verí abans d'atènyer el clímax. Si després, res
d'açò m'ocorregué. Fou perquè ell, corrents!,
mudà en un traçut encantador de cobres...

- 3r i darrer acte del p. El Brocanter. Per a
llegir el segon aneu a l'anterior, Atzabeja.